

Word order 1: verb + object; place and time

A

Verb + object

The *verb* and the *object* normally go together. We do not usually put other words between them:

<i>verb + object</i>			
I like	my job	very much.	(not I like very much my job)
Did you see	your friends	yesterday?	
Liz often plays	tennis.		

Study these examples. The verb and the object go together each time:

- Do you eat meat every day?
(not Do you eat every day meat?)
- Everybody enjoyed the party very much.
(not enjoyed very much the party)
- Our guide spoke English fluently.
(not spoke fluently English)
- I lost all my money and I also lost my passport.
(not I lost also my passport)
- At the end of the street you'll see a supermarket on your left.
(not see on your left a supermarket)

B

Place and time

Usually the *verb* and the *place* (where?) go together:

go home live in a city walk to work etc.

If the verb has an *object*, the place comes after the *verb + object*:

take somebody home meet a friend in the street

Time (when? / how often? / how long?) usually goes after *place*:

<i>place</i> + <i>time</i>		
Ben walks	to work	every morning. (not every morning to work)
Sam has been	in Canada	since April.
We arrived	at the airport	early.

Study these examples. *Time* goes after *place*:

- I'm going to Paris on Monday. (not I'm going on Monday to Paris)
- They have lived in the same house for a long time.
- Don't be late. Make sure you're here by 8 o'clock.
- Sarah gave me a lift home after the party.
- You really shouldn't go to bed so late.

It is often possible to put *time* at the beginning of the sentence:

- On Monday I'm going to Paris.
- Every morning Ben walks to work.

Some time words (for example, always/never/often) usually go with the verb in the middle of the sentence. See Unit 110.

109.1 Is the word order right or wrong? Correct the sentences where necessary.

- 1 Everybody enjoyed the party very much.
- 2 Ben walks every morning to work.
- 3 Joe doesn't like very much football.
- 4 I drink three or four cups of coffee every morning.
- 5 I ate quickly my breakfast and went out.
- 6 Are you going to invite to the party a lot of people?
- 7 I phoned Tom immediately after hearing the news.
- 8 Did you go late to bed last night?
- 9 Did you learn a lot of things at school today?
- 10 I met on my way home a friend of mine.

OK

Ben walks to work every morning.

109.2 Put the parts of the sentence in the correct order.

- 1 (the party / very much / everybody enjoyed) Everybody enjoyed the party very much.
- 2 (we won / easily / the game)
- 3 (quietly / the door / I closed)
- 4 (Diane / quite well / speaks / German)
- 5 (Sam / all the time / TV / watches)
- 6 (again / please don't ask / that question)

- 7 (football / every weekend / does Kevin play?)
.....

- 8 (some money / I borrowed / from a friend of mine)
.....

109.3 Complete the sentences. Put the parts in the correct order.

- 1 (for a long time / have lived / in the same house)

They have lived in the same house for a long time

- 2 (to the supermarket / every Friday / go)

I

- 3 (home / did you come / so late)

Why ?

- 4 (her children / takes / every day / to school)

Sarah

- 5 (been / recently / to the cinema)

I haven't

- 6 (at the top of the page / your name / write)

Please

- 7 (her name / after a few minutes / remembered)

I

- 8 (around the town / all morning / walked)

We

- 9 (on Saturday night / didn't see you / at the party)

I

- 10 (some interesting books / found / in the library)

We

- 11 (her umbrella / last night / in a restaurant / left)

Jackie

- 12 (opposite the park / a new hotel / are building)

They

Word order 2: adverbs with the verb

A

Some adverbs (for example, always, also, probably) go with the verb in the middle of a sentence:

- Helen **always** drives to work.
- We were feeling very tired and we **were also** hungry.
- The concert will **probably** be cancelled.

B

Study these rules for the position of adverbs in the middle of a sentence. (They are only general rules, so there are exceptions.)

(1) If the verb is one word (drives/fell/cooked etc.), the adverb usually goes *before* the verb:

	<i>adverb</i>	<i>verb</i>	
Helen	always	drives	to work.
I	almost	fell	as I was going down the stairs.

- I cleaned the house and **also** cooked the dinner. (*not* cooked **also**)
- Lucy **hardly** ever watches television and **rarely** reads newspapers.
- ‘Shall I give you my address?’ ‘No, I **already** have it.’

Note that these adverbs (always/often/also etc.) go before have to ... :

- Joe never phones me. I **always** have to phone him. (*not* I have **always** to phone)

(2) But adverbs go *after* am/is/are/was/were:

- We were feeling very tired and we **were also** hungry.
- Why are you **always** late? You’re **never** on time.
- The traffic **isn’t usually** as bad as it was this morning.

(3) If the verb is two or more words (for example, can remember / doesn’t eat / will be cancelled), the adverb usually goes *after* the first verb (can/doesn’t/will etc.):

	<i>verb 1</i>	<i>adverb</i>	<i>verb 2</i>	
I	can	never	remember	her name.
Clare	doesn’t	often	eat	meat.
The concert	Are you will	definitely probably	going be	away next week? cancelled.

- You **have always been** very kind to me.
- Jack **can’t cook**. He **can’t even boil** an egg.
- Do you **still work** for the same company?
- The house **was only built** a year ago and it’s **already falling** down.

Note that probably goes before a negative (isn’t/won’t etc.). So we say:

- I **probably won’t** see you. *or* I will **probably not** see you. (*not* I won’t **probably**)

C

We also use all and both in these positions:

- We **all felt** ill after the meal. (*not* we **felt all ill**)
- My parents **are both** teachers. (*not* my parents **both are** teachers)
- Sarah and Jane **have both applied** for the job.
- We **are all going** out this evening.

D

Sometimes we use is/will/did etc. instead of repeating part of a sentence (see Unit 51). Note the position of always/never etc. in these sentences:

- He **always says** he **won’t be** late, but he **always is**. (= he **is always** late)
- I’ve **never done** it and I **never will**. (= I **will never do** it)

We normally put always/never etc. *before* the verb in sentences like these.

110.1 Are the underlined words in the right position or not? Correct the sentences where necessary.

- 1 Helen drives always to work. Helen always drives to work.
.....
OK
.....
.....
- 2 I cleaned the house and also cooked the dinner.
.....
.....
- 3 I have usually a shower in the morning.
.....
.....
- 4 We soon found the solution to the problem.
.....
.....
- 5 Steve gets hardly ever angry.
.....
.....
- 6 I did some shopping and I went also to the bank.
.....
.....
- 7 Jane has always to hurry in the morning.
.....
.....
- 8 We all were tired, so we all fell asleep.
.....
.....
- 9 She always says she'll phone me, but she never does.
.....
.....

110.2 Rewrite the sentences to include the word in brackets.

- 1 Clare doesn't eat meat. (often) Clare doesn't often eat meat.
.....
.....
- 2 a We were on holiday in Spain. (all)
b We were staying at the same hotel. (all)
c We enjoyed ourselves. (all)
.....
.....
.....
- 3 Catherine is very generous. (always)
.....
.....
- 4 I don't have to work on Saturdays. (usually)
.....
.....
- 5 Do you watch TV in the evenings? (always)
.....
.....
- 6 Martin is learning French, and he is learning Italian. (also)
Martin is learning French and he
.....
.....
- 7 a The new hotel is very expensive. (probably)
b It costs a lot to stay there. (probably)
.....
.....
- 8 a I can help you. (probably)
b I can't help you. (probably)
.....
.....

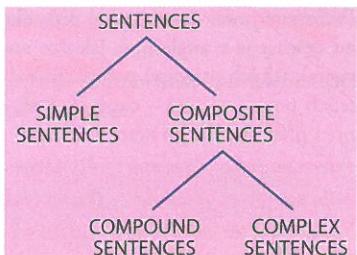
110.3 Complete the sentences. Use the words in brackets in the correct order.

- 1 I can never remember her name. (remember / never / can)
.....
.....
- 2 I sugar in coffee. (take / usually)
.....
.....
- 3 I hungry when I get home from work. (am / usually)
.....
.....
- 4 A: Where's Joe?
B: He home early. (gone / has / probably)
.....
.....
- 5 Mark and Diane in Manchester. (both / were / born)
.....
.....
- 6 Liz is a good pianist. She very well. (sing / also / can)
.....
.....
- 7 Our cat under the bed. (often / sleeps)
.....
.....
- 8 They live in the same street as me, but I to them.
(never / have / spoken)
.....
.....
- 9 We a long time for the bus. (have / always / to wait)
.....
.....
- 10 My eyesight isn't very good. I with glasses.
(read / can / only)
.....
.....
- 11 I early tomorrow. (probably / leaving / will / be)
.....
.....
- 12 I'm afraid I able to come to the party.
(probably / be / won't)
.....
.....
- 13 It's difficult to contact Sue. She at home when I phone her. (is / hardly ever)
.....
.....
- 14 We in the same place. We haven't moved.
(still / are / living)
.....
.....
- 15 If we hadn't taken the same train, we each other.
(never / met / would / have)
.....
.....
- 16 A: Are you tired?
B: Yes, I at this time of day. (am / always)
.....
.....

II. VĚTNÁ SKLADBA (SYNTAX)

DEFINICE Větná skladba (*Syntax*) je nauka o větě, o souvěti a o větných členech. Věty se dělí na **věty jednoduché** (*Simple Sentences*) a na **souvěti** (*Composite Sentences*). Souvěti dále dělíme na **souvěti současná** (*Compound Sentences*) a **podřadná** (*Complex Sentences*).

Mezi **větné členy** patří **podmět** (*Subject*), **přísudek** (*Predicate*), **předmět** (*Object*), **přívlastek** (*Attribute*), různé druhy **příslušného určení** (*Adverbial*) a **přistavek** (*Apposition*).

DEFINITION **Syntax** is a science about sentences, clauses and sentence members (or parts of the sentence). Sentences can be divided into two main categories – **simple sentences** and **composite sentences**. Furthermore, there are two kinds of composite sentences – **compound sentences** and **complex sentences**. The **sentence members** (or **parts of the sentence**) are **subject**, **predicate**, **object**, **attribute**, various kinds of **adverbials**, and **apposition**.

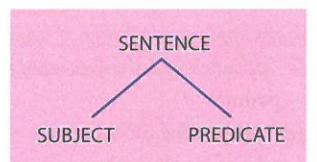
1. VĚTNÉ ČLENY (PARTS OF THE SENTENCE)

DEFINICE **Větné členy** (*Parts of the Sentence*) jsou základní syntaktické jednotky, ze kterých se skládá věta jednoduchá (*Simple Sentence*). **Věta jednoduchá** je větný celek vyjadřující pouze jednu myšlenku a obsahující pouze jeden **přísudek**. Větné členy jsou slova, která jsou k sobě navzájem vázána syntaktickými vztahy, např. vazbami mezi sebou navzájem nebo vzájemným postavením ve větě.

DEFINITION **Sentence members** or parts of a sentence are the basic syntactic units which form a simple sentence. A **simple sentence** is a syntactic unit expressing only one thought and containing only one **predicate**. Sentence members (or parts of the sentence) are words which are linked by syntactic relations, e.g. due to their relation to each other or due to their position in a sentence.

V angličtině rozlišujeme následující **větné členy**:

1. **podmět** (*Subject*)
2. **přísudek** (*Predicate*)
3. **předmět** (*Object*)
4. **přívlastek** (*Attribute*)
5. **příslušné určení** (*Adverbial Modifier*)
6. **přistavek** (*Apposition*)
7. **doplňek** (*Complement*)

Tyto větné členy dělíme podle jejich funkce ve větě na **základní větné členy** (podmět a přísudek) a na **rozvíjející větné členy** (předmět, přívlastek, přistavek, jmenný člen přísudku a příslušné určení).

1.1 POŘÁDEK SLOV VE VĚTĚ JEDNODUCHÉ (WORD ORDER IN THE SIMPLE SENTENCE)

Anglická **holá věta** (tj. věta skládající se pouze z podmětu a přísudku a případně jeho nutného doplnění) má zpravidla **základní slovosled**:

PŘÍMÝ SLOVOSLED V HOLÉ VĚTĚ OZNAMOVACÍ

Podmět	Přísudek	Předmět
I	like	apples.
Já	mám rád	jablka.

TAB. 1

Podstatné jméno stojící před přísudkem je **podmět**, podstatné jméno následující po přísudku je **předmět**. Na rozdíl od češtiny je v angličtině, jakožto **analytickém jazyce** (bez pádových a časovacích koncovek), jedním ze základních syntaktických principů **pevný slovosled** (*fixed word order*). Anglický slovosled umožňuje rozlišení větných členů podle jejich pozice ve větě – např. podmět stojí vždy před předmětem. Zaměníme-li tedy ve větě pozici podstatných jmen před přísudkem a po něm, změní se i jejich větná funkce, a tak i význam celé věty. Srovnejte:

Peter saw Julia. Peter viděl Julii. (Peter – podmět; Julia – předmět)

Julia saw Peter. Julia viděla Petera. (Julia – podmět; Peter – předmět)

The dog bit the cat. Pes pokousal kočku. (the dog – podmět; the cat – předmět)

The cat bit the dog. Kočka pokousala psa. (the cat – podmět; the dog – předmět)

Jednoduchá věta rozvíjí má v angličtině tento základní slovosled:

PŘÍMÝ SLOVOSLED V ROZVITÉ VĚTĚ OZNAMOVACÍ

1. místo	2. místo	3. místo	4. místo	5. místo	6. místo	7. místo
(příslušné určení)	podmět	(příslušné určení)	příslušek	předmět nepřímý	předmět přímý	příslušné určení
Last summer	I	sometimes	gave	her	a rose	before a walk.

Loni v létě jsem jí občas dal před procházkou růži.

Rozdíl mezi **předmětem přímým** a **nepřímým** viz kap. II/1.3.1.

PORADÍ PŘÍSLUŠNÝCH URČENÍ V PŘÍMÉM SLOVOSLEDU V ROZVITÉ VĚTĚ VYPOVÍDACÍ

	1. v pořadí	2. v pořadí	3. v pořadí
Druh příslušného určení	způsobu (manner)	místa (place)	času (time)
I met Mary... (potkal jsem Mary)	...by chance... (náhodou)	...on the train... (ve vlaku)	...two weeks ago. (před dvěma týdny)

V angličtině se často vyskytuje **obrácený slovosled**, kdy podmět stojí až za přísudkem. Obrácenému slovosledu se říká **inverze** a nastává v těchto případech:

a) Použijeme-li **existenční vazbu** (*there is/there are*):

There aren't any apples in the fridge. V ledničce nejsou žádná jablka.

There aren't – příslušek vyjádřený existenční vazbou

any apples – podmět

in the fridge – příslušné určení

Existenční vazba se používá, chceme-li vyjádřit, že někde něco je/existeje, případně zdůraznit podmět. Anglické *there is* (pro jednotné číslo) a *there are* (pro množné číslo) odpovídá např. německému *es gibt*, francouzskému *il y a* či ruskému *имеется*.

There is a train at 10:30. V 10:30 jede nějaký vlak.

There are some apple trees in the garden. Na zahradě jsou nějaké jabloně.

There are seven days in a week. Týden má sedm dní.

Is there any other possibility? Existuje ještě nějaká jiná možnost?

Pozor! Nezaměňujte **existenční vazbu** *theri is/there are* s **příslušcem** *there* (támble, tam). Ačkoli se v obou případech užívá stejného výrazu, liší se jejich funkce i postavení ve větě. Srovnejte:

There is only one table in this room. V tomto pokoji je jen jeden stůl.

There is only one table here. Je zde jen jeden stůl.

There is only one table in that room. V tamtom pokoji je jen jeden stůl.

There is only one table there. Je tam jen jeden stůl.

b) V **otázkách** (tedy větách tázacích) je **obrácený slovosled** běžný. **Srovnejte:**

Is Donna at home? Je Donna doma? (Is – příslušek; Donna – podmět; at home – příslušné určení).

Do you like pizza? (Do – pomocné sloveso; you – podmět; like – významové sloveso; pizza – předmět)
Maš rád pizzu?

Why did you come late? (Why – tázací zájmeno; did – pomocné sloveso; you – podmět; come – významové sloveso; late – příslušné určení) Proč jste přišel pozdě?

Výjimku z obráceného slovosledu tvoří **otázky podmětné**, které mají **slovosled přímý** – viz tab. 1 a 2 této kapitoly.

Poznámka: Mluvíme-li o přísudku v souvislosti se slovosledem, je závazná pozice **pomocného slovesa** ve větě! **Otzáka** (s výjimkou otázek podmětných) má v angličtině zpravidla následující slovosled:

PORÁDEK SLOV V OTÁZCE (KROMĚ OTÁZEK PODMĚTNÝCH)

TAB. 4

Tázací fráze	Pomocné sloveso	Podmět	Významové sloveso	Předmět nepřímý	Předmět přímý	Příslušné určení
Why	did	you	give	Mary	my phone number	yesterday?
What time	do	you	get up			on Mondays?
How much time	do	we	need?			
How many times a week	does	Mary	attend		music lessons?	
			not (na pozici významového slovesa zbývá pouze jeho negace)			
		Peter				at home?
	Do	you	like		apples?	

Why did you give Mary my phone number yesterday? Proč jsi dal včera Mary mé telefonní číslo?

What time do you get up on Mondays? V kolik hodin vstáváš v pondělí?

How much time do we need? Kolik času potřebujeme?

How many times a week does Mary attend music lessons? Kolikrát týdně chodí Mary na hodiny hudby?

Why is Peter not at home? Proč Peter není doma?

Do you like apples? Máte rád jablka?

Všimněte si, že bez ohledu na přítomnost ostatních větných členů, každá věta obsahuje podmět a příslušek (**základní větné členy**) a že v otázce stojí příslušek před podmětem (**inverze**).

c) **V podmínkových větách, vynechá-li se if:**

Podmínkové věty v angličtině se zpravidla uvádějí pomocí **if** (když, kdyby), viz kap. II/3.2.6.6. **If** však lze ve větě vedlejší vynechat, což má za důsledek inverzi slovosledu.

Srovnejte:

If the doctor had arrived in time, the patient wouldn't have suffered so long. (podmínková věta s *if* – slovosled přímý)

Had the doctor arrived in time, the patient wouldn't have suffered so long. (podmínková věta bez *if* – inverze)

Kdyby lékař přišel včas, pacient by netrpěl tak dlouho. (Do češtiny se obě věty překládají stejně.)

If I should be mistaken, there is also another possibility to solve this problem. (podmínková věta s *if* – slovosled přímý)

Should I be mistaken, there is also another possibility to solve this problem. (podmínková věta bez *if* – inverze)

Kdyžbych se náhodou myšlil, existuje ještě druhá možnost, jak tento problém vyřešit. (do češtiny se obě věty překládají stejně)